

ASOCIACE PROFESIONÁLNÍCH UČITELŮ LYŽOVÁNÍ A LYŽAŘSKÝCH ŠKOL (APUL)

GENERÁLNÍ PARTNER APUL:

PARTNEŘI APUL:

Bretton s.r.o.

INSTRUKTORŮV ROK

Práce snů, brigáda nebo sezónní zaměstnání? Jak to tedy s tím instruktorem je? Pro spousta z nás je to příjemná zábava a víkendový doplněk k práci nebo ke studiu. Někteří z nás tráví na horách celou sezónu. Někteří instruktoři české hory nebo Alpy nestačí a díky kvalitnímu vzdělání a zkušenostem cestují na zimu do Kanady, USA nebo Asie. Lze ale nazvat instruktorskou profesi „normální“ prací a žít si s ní po celý rok (i v létě)?

Jde to, věřte mi. A není to vůbec špatné. Člověk se podívá do světa, naučí se žít skromně ve dvou taškách, pozná spousta zajímavých lidí a udělá si nové přátele. Já jsem to před pár lety zkusil, a zatím nějak neumím přestat. Pojdme si tedy ten instruktorem rok trochu přiblížit. Podíváme se do trochu exotických krajín, kde se ale lyžuje se stejnou vášní jako v našich zeměpisných šířkách.

NOVÝ ZÉLAND – lyžování v zemi Pána prstenů

V roce 2012 jsem opustil poloviční úvazek tělocvikaře a zeměpisáře a vydal se do světa. Po letní novozélandské sezóně v pozici

raftového průvodce jsem na zimu zakotvil na jižním ostrově, v resortu Cardrona, u městečka Wanaka.

Nový Zéland zní opravdu celkem exoticky. Geograficky vzato, leží téměř přesně na druhé straně planety než Česko. Nikam dál to opravdu už nejde. Dva tři dlouhé lety a jsme tam. V půlce června začíná zima, jak na severním, tak na jižním ostrově, kde je významně více hor a kopců.

Obecně vzato, střediska na Novém Zélandu jsou spíše menší než větší. Pět, šest lanovek, jeden dva pojízdné koberce, patnáct, maximálně dvacet km sjezdovek. Hranice sněhu se pohybuje kolem 1300 m n.m., lyžuje se maximálně do 2500 m. Co je tedy z pohledu

instruktora zajímavé a jiné, než známe z Evropy? Spousta věcí. Například to, že bydlení a „civilizace“ je většinou dost daleko od střediska. Přímou na kopci se na Zélandu zkrátka nebydlí. Pronajatý domek nebo pokoj dole ve městě a každé ráno klidně i hodinu sedět ve služebním busu nebo dodávce a frčet na kopec. To je realita. Ale městečka pod horami jsou krásná. Queenstown, Methven nebo „moje“ městečko Wanaka mají své kouzlo a každý si je zamiluje. Neleží závratně vysoko nad hladinou moře, takže ani v zimě v denní dobu není nijak ukrutně chladno. V milované Wanace mě vždy lákalo jít se po práci proběhnout kolem jezera nebo později na jaře vytáhnout horské kolo.

Další novozélandské zvláštnosti? Například struktura fungování lyžařského střediska. Je to vždy jedna velká firma, jedna lyžařská škola. Každý zaměstnanec je tvůj kolega a ty jeho. Rolbaři, vlekáři nebo instruktoři se převlékají v jedné šatně. Atmosféra ve středisku Cardrona byla pro mě jedním z hlavních důvodů, proč jsem se tam další čtyři sezóny vracel. Jedna velká rodina, pozitivní nálada a také spousta možností k osobnímu lyžařskému růstu a kvalitnímu tréninku. A koho budeme na Zélandu učit? Klientela je různorodá, hodně Australanů a Asiátů, hodně začátečníků, skupiny, priváty, občas i telemarková lekce. Pracovat také lze na kvalitních dětských programech. Hodně sluníčka, urolbované pisty i solidní volný terén. A po sezóně výlet do Hobitína, mrknout se, jak bydlel Frodo...

AUSTRÁLIE – lyžování u klokanů

Pokud nejsme na zimu na Zélandu, pokud neumíme španělsky (a nejsme tedy v Jižní Americe), a přesto chceme přes léto pracovat jako instruktor, musíme ke klokanům, víc možností na Jižní polokouli není. Austrálie má své kouzlo a svá specifika. A není tak těžké si tuto zemi zamilovat. Zima tam začíná v půlce června a končí v září. Resortů, kde pracovat, je na výběr jen pět nebo šest. Tři velká střediska najdeme ve státě Victoria, spádově blíže k městu Melbourne. Ostatní jsou na opačné straně Australských Alp, v Novém Jižním Walesu, blíže k městům Canberra a Sydney.

■ Výchled na vršku střediska Mt. Buller, Austrálie, stát Victoria

■ Autor článku v japonském prašanu

Já jsem po pěti letech na Novém Zélandu zamířil do střediska Mt. Buller, ve státě Victoria. Střediska v Austrálii mají trochu jiný charakter, v některých se bydlí přímo na kopci, což je příjemné. Hory jsou v Austrálii menší, sněhu je méně a je horší, občas prší, takže kdo by tam nechtěl, že? Lidé jsou ale velmi přátelští, kávu mají naprosto skvělou, víno také a lyžují moc rádi.

Lyžování je totiž pro vybrané Australany tradiční rodinnou kratochvílí a také trochu odznakem určitého společenského postavení. Lyžovačka v Austrálii není totiž úplně pro každého. Je to drahá zábava, a ne nadarmo dost Australanů létá za oblohou na Nový Zéland. Dobře pro nás instruktory, protože nás slušně zaplatí, a hlavně nás v Austrálii potřebují. V každém australském středisku pracuje velké množství zahraničních instruktorů, velká část z nich je z Evropy. Ve středisku Mt. Buller pracoval v sezóně 2018 přes sto neaustralanů. Práce je podobná jako v jiných střediscích, co známe ze severní polokoule. Klientela je věrná, a pokud se člověk vrací pravidelně každý rok, má své osobní zákazníky.

Moje sezóna byla plná různorodé práce, od skupinových lekcí se začátečníky přes velké množství příjemných privatů, závodních tréninků až po lekce běžeckého lyžování. Krátká sezóna (cca 2,5 měsíce) může být z pohledu odučených hodin velmi intenzivní. Pět set hodin není žádný problém. Je to krásná země a skvělá instruktorská zkušenost. A kde jinde se poštěstí, že potkáš v lese vedle sjezdovky klokana, koalu nebo vačici?

JAPONSKO – po pás v prašanu v Zemi vycházejícího slunce

Novozélandské zimní srpnové ráno roku 2013, po měsíci práce bez pauzy ve středisku Cardrona mám konečně den volna. Čeká mě Skype pohovor se šéfem jedné velké lyžařské školy ve středisku Niseko, na ostrově Hokkaido. Probíhá to super, chce mě, práce na severní polokouli domluvená. Žhavím Google a Youtube. Woow, tam toho legendárního prašanu bude asi opravdu hodně!! Japonská sezóna začíná na začátku prosince. Příjezd, ubytování (škola většinou zařizuje, žádný Hilton to není, ale bydlíš blízko u kopce), papírování, trénink, orientace v systému lyžařské školy atd. A pak hned do akce. Sezóna běží, učíme lidičky dělat obloučky. Doleva, doprava a zopakovat, jak je to nutné. Ostatně úplně stejně jako ve Špindlu, v Austrálii nebo třeba v Tatrách. Klientela je v Japonsku převážně australská nebo asijská (Čína, Thajsko, Taiwan, Singapore, Malajsie atd.). Někteří z klientů mluví anglicky lépe, jiní hůře.

A co je na Japonsku to nejzajímavější? Před (a většinou i po) lekci zahodíš lyže univerzálny, co máš s sebou na učení, vezmeš trochu širší fošny a jdeš kreslit lajny do lesa mezi stromy, kterých je mimochodem v Japonsku přesně tak akorát, že můžeš jet pořádné bomby, a při tom žádný strom netrefit. Když máš trochu více zkušeností, vyšší licenci, nebo třeba svoje klienty, děláš tohle i ve své pracovní době. Večer si dáš s kolegy famózní suši, zapíšeš to pivem Asahi nebo Kirin, pak se naložíš do onsenu (japonské termální lázně) a další den

to zopakuješ. A takhle to můžeš dělat klidně až do konce března.

Japonsko má i své slabší stránky. Sluníčko moc nesvítlí, spíše vůbec, pořád totiž padá sníh a je tam někdy opravdu velká zima. Občas narazíš na jazykovou bariéru. Co je ale dokonalé, že? Zimní instruktorská pohádka v prašanu má ale k ideálu velmi blízko.

Text: **Michael Turek**

Foto: **archiv autora**

Michael Turek

instruktor lyžování a telemarku, lektor APUL, 17 odučených sezón v ČR, Japonsku, na Novém Zélandu a v Austrálii, zakladatel projektu Skifactory.cz

Kurzy Apul

Chceš taky cestovat po celém světě a mít práci plnou zážitků? Staň se instruktorem.

Kurzy pořádáme až do začátku května po celé ČR i v Rakousku. Více se dozvíš na našem webu.

www.apul.cz

ČLENSKÉ LYŽAŘSKÉ ŠKOLY APUL: GARANCE KVALITY PRO KLIENTY, GARANCE DOBRÉ PRÁCE PRO INSTRUKTORY APUL

KONTAKTY NA www.apul.cz